25 april 2013

Landelijk beleidskader jeugdzorg 2013-2015

Inleidende tekst

Volgens de Wet op de jeugdzorg dienen de staatssecretarissen van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en van Veiligheid en Justitie een nieuw Landelijk Beleidskader jeugdzorg voor de periode vanaf 2013 op te stellen. Gezien de voorgenomen stelselwijziging van de jeugdzorg ligt het in de lijn der verwachting dat dit het laatste Landelijk Beleidskader zal zijn.

In het hiernavolgende gaan wij nader in op beleidsprioriteiten voor het rijksbeleid en provinciaal beleid in het vrijwillig en gedwongen kader.

1. Stelselwijziging

De periode tot 2015 staat in het teken van de wijziging van het jeugdstelsel. De provinciale jeugdzorg wordt gedecentraliseerd naar de gemeenten. Conform de Bestuursafspraken 2011 – 2015 hebben het Rijk, VNG en IPO een gezamenlijke verantwoordelijkheid om de decentralisatieoperatie van de jeugdzorg naar de gemeenten goed te laten verlopen. De transitie wordt gezamenlijk door Rijk, VNG en IPO aangestuurd vanuit de eigen verantwoordelijkheid. Het is van groot belang dat tijdens de transitieperiode de continuïteit en de kwaliteit van de zorg behouden blijft.

De bij de transitie betrokken partijen kunnen zich alleen goed voorbereiden op de veranderingen wanneer er afspraken zijn over hoe, wanneer en onder welke landelijke voorwaarden de verschillende taken moeten worden gedecentraliseerd naar gemeenten, welke herinrichting daarbij gerealiseerd moet worden, wat de risico's zijn bij de decentralisatie van taken naar gemeenten en herinrichting en op welke wijze deze moeten worden voorkomen. Op landelijk niveau zijn deze neergelegd in de Transitieagenda. De Transitieagenda is een groeidocument,dat in april 2013 is uitgewerkt in het Transitieplan Jeugd. Het transitieplan Jeugd beschrijft de noodzakelijke stappen die door het Rijk, IPO en VNG/gemeenten in samenwerking met zorgverzekeraars en veldpartijen gezet moeten worden voor een verantwoorde transitie (overgang) naar het nieuwe jeugdstelsel. Daarnaast geeft het plan aan hoe Rijk en VNG de transformatie van de zorg zullen ondersteunen en faciliteren. De in september 2012 ingestelde transitiecommissie heeft als taak de voortgang van de transitie te monitoren.

De transitie van de jeugdzorg is een complex proces, waarbij vele partijen betrokken zijn: meerdere departementen, alle provincies, alle gemeenten, zorgverzekeraars, aanbieders van jeugdzorg, aanbieders van GGZ- en LVB-zorg, bureaus jeugdzorg, cliënten, professionals. Er moeten nog vele besluiten genomen worden, de betrokken partijen verkeren nog in onzekerheid. Onzekerheid van instellingen, professionals en cliënten over wat de transitie concreet voor hen betekent vormt een risico voor behoud van expertise en daarmee kwaliteit, voor de continuïteit van zorg voor cliënten en vormt ook een financieel risico.

VNG, IPO en Rijk hebben gezamenlijk en met betrokkenheid van alle relevante partijen een eerste inventarisatie verricht naar de risico's en mogelijke beheersmaatregelen in het kader van de transitie van het huidige naar het toekomstige stelsel (rapport Verantwoord over de drempel). In vervolg hierop worden door de drie genoemde overheden belangrijke vraagpunten die zowel financieel als juridisch van aard zijn nader geanalyseerd. Op basis van de resultaten daarvan zal het bestuurlijk overleg van Rijk, IPO en VNG voorjaar 2013 een besluit nemen over de in te zetten overgangsmaatregelen om de risico's in de transitiefase zo goed mogelijk te beheersen en daarmee de frictiekosten te beperken. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan de hierover gemaakte bestuurlijke afspraken tussen IPO, VNG en het Rijk.

Stapsgewijs wordt het beeld van het toekomstige stelsel scherper. De contouren voor de nieuwe wet zijn gegeven in de zogenoemde Aprilbrief (TK 31 839, nr. 200) die op 27 april 2012 naar de Tweede Kamer is gezonden. Dit geeft aanknopingspunten voor de verdere voorbereiding, ook op het niveau van de provincies. Veel provincies zijn de gemeenten behulpzaam bij de voorbereiding op hun nieuwe taken. Medio 2012 is het concept voorstel voor de nieuwe jeugdwet in consultatie gegaan. In het Regeerakkoord van oktober 2012 is herbevestigd dat de decentralisatie van de jeugdhulp naar gemeenten wordt doorgezet, inclusief de jeugd-ggz. Naar aanleiding van de consultatie, het bestuurlijk overleg VNG én het Regeerakkoord 2012 is het wetsvoorstel ingrijpend gewijzigd ten opzichte van de versie die juli 2012 in consultatie is gebracht. De Tweede Kamer is hierover in het Wetgevingsoverleg Jeugd van 3 december 2012 geïnformeerd.[1] Het wetsvoorstel voor de Jeugdwet is begin april 2013 aan de Raad van State i voorgelegd voor advies. Na ommekomst van het advies van de RVS kan het wetsvoorstel naar verwachting nog voor het zomerreces bij de Tweede Kamer worden ingediend.

[1] Kamerstukken II, 2011/12, 33400 XVI, nr. 94.

De gemeente krijgt in de nieuwe jeugdwet de verantwoordelijkheid om a. op een laagdrempelige en herkenbare wijze jeugdhulp te bieden alsmede b. advies te geven over, het bepalen en het inzetten van de aangewezen vorm van jeugdhulp en c. de toegang tot jeugdhulp in het gedwongen kader in samenhang te organiseren.

Een belangrijke voorwaarde voor de verdere voorbereiding is dat de gemeenten onderling afspraken maken over bovenlokale samenwerking. De bovenlokale samenwerking is noodzakelijk voor onder meer de meldpunten AMK/SHG en voor de organisatie van jeugdbescherming, jeugdreclassering en residentiële zorg en aanbod van specialistische zorg voor jongeren met een licht verstandelijke beperking en/of psychiatrische problematiek

Jeugdbescherming, jeugdreclassering en jeugdzorgplus worden ingevolge de concept wet die in consultatie is gegaan, uitgevoerd door gecertificeerde instellingen. Aan deze gecertificeerde instellingen worden wettelijke kwaliteitseisen gesteld. Bovenop de kwaliteitseisen die in de wet worden opgenomen, komt er een normenkader voor de certificering. De mogelijkheden voor het ontwikkelen van een certificeringinstrumentarium voor de jeugdbescherming en jeugdreclassering zijn in kaart gebracht in een verkennend onderzoek onder relevante betrokken partijen. Als objecten van certificering zijn onder andere de professional, de methodieken en de organisatie onderzocht. Dit onderzoek levert adviezen op over de mogelijke aanpak en invulling. Met de gemeenten, de provincies en de veldpartijen zal de aanpak verder worden uitgewerkt.

2. Provinciale jeugdzorg vrijwillig kader (VWS)

Continuering afspraken terugdringen groei vraag geïndiceerde jeugdzorg uit Afsprakenkader 2010-2011 en afspraken toegankelijkheid jeugdzorg

Overwegingen

- Rijk en provincies bevinden zich in een periode van voorbereiding op een stelselwijziging. Er bestaat breed draagvlak voor een stelselwijziging waarbij de verantwoordelijkheid voor de brede zorg voor jeugd bij de gemeenten komt te liggen. Het huidige stelsel biedt niet de optimale randvoorwaarden voor beheersing van de groei van de vraag naar jeugdzorg.
- De provincies blijven verantwoordelijk voor de sturing op de jeugdzorg tot de Wet op de jeugdzorg wordt ingetrokken. Dit betekent dat provincies verantwoordelijk zijn voor een genoegzaam aanbod aan jeugdzorg waarop ingevolge de Wet op de jeugdzorg aanspraak bestaat.
- Het Rijk is er op grond van de Wet op de jeugdzorg verantwoordelijk voor dat provincies hiertoe financieel in staat worden gesteld binnen de doeluitkering.
- Inmiddels neemt de groei van de vraag naar het provinciaal gefinancierd aanbod van jeugdzorg af. In 2008-2009 bedroeg deze groei nog zo'n 8% per jaar. De recent door het Sociaal Cultureel Planbureau geactualiseerde meerjarenraming geeft voor 2012 een groeiprognose van 4%. De omvang van de vraaggroei blijft de komende jaren een onzekere factor.
- Het rijksbudget voor de jeugdzorg is in 2012 niet gegroeid.
- Met ingang van 2013 wordt er een structurele korting van 2,65% doorgevoerd op het aandeel van VWS in de doeluitkering.
- Met ingang van 2014 wordt er een structurele korting van 1,4% doorgevoerd op het aandeel van VenJ in de doeluitkering.

Terugdringen groei van de vraag

Rijk en provincies beogen een trendbreuk te bewerkstelligen waarbij de groei van de vraag naar jeugdzorg wordt verminderd, en op langere termijn zelfs ingeperkt. Met het Afsprakenkader jeugdzorg 2010-2011 is deze beweging in gang gezet. Deze doelstelling blijft onverminderd van kracht. Het gaat hierbij om:

- Vermindering van de groei van de vraag naar geïndiceerde jeugdzorg;
- Op termijn komen tot stabilisatie en zelfs daling van de vraag naar geïndiceerde jeugdzorg (tweedelijnszorg);

- Meer kinderen worden sneller geholpen voor hetzelfde budget;
- Kinderen die niet langer tweedelijns jeugdzorg nodig hebben maar wel eerstelijns nazorg worden aansluitend zonder wachttijd voor nazorg opgevangen in de eerstelijnszorg waardoor de druk op de tweedelijnszorg daalt.

Toegankelijkheid jeugdzorg

Rijk en provincies vinden een toegankelijke jeugdzorg met een zorgvuldige toeleiding van cliënten naar de zorg van groot belang. Het Rijk beoogt vanuit haar stelselverantwoordelijkheid en als financier dat alle kinderen tijdig de zorg krijgen die zij nodig hebben.

Met provincies is afgesproken dat zij vanuit hun verantwoordelijkheid voor de sturing op de uitvoering van de jeugdzorg de wachtlijsten zo beperkt mogelijk houden. Daarbij zorgen provincies ervoor dat in ieder geval aan jeugdigen in crisissituaties en in situaties waarbij de veiligheid in het geding is, direct zorg wordt geleverd.

Deze inzet van provincies moet bezien worden tegen de achtergrond van een korting op de doeluitkering in 2013 met 2,65% en een verwachte groei van de vraag, alsmede een reeds eerder door provincies gerealiseerde efficiencywinst van 17%. Provincies hebben toegezegd zich maximaal in te zullen spannen om de opgelegde korting 2013 niet ten laste te brengen van de directe zorgverlening, maar geven aan hiervoor geen garanties te kunnen geven.

Dit is een voortzetting van de meer inhoudelijke benadering van de wachtlijsten waarbij de nadruk niet primair ligt op het meten van cijfers. Met de provincies is eerder afgesproken dat zij de vinger aan de pols houden met betrekking tot de wachtlijsten en een zorgvuldige toeleiding naar zorg. In provincies wordt dit op verschillende manieren vorm gegeven. Voorbeelden hiervan zijn:

- Periodieke regionale overleggen van alle betrokkenen over de stand van zaken met betrekking tot wachtlijsten en wachttijden, waarbij ook op casuïstiek niveau over problematische situaties overleg plaatsvindt en oplossingen worden gezocht.
- Periodiek overleg tussen bureau jeugdzorg en provincie over concrete problematische casuïstiek en afspraken over het melden van problematische wachtlijstsituaties aan de provincie.
- Opschaling van problematische wachtsituaties van het uitvoerend naar het directieniveau
- Afspraken over snelle overdracht van cliënten van bureau jeugdzorg naar zorgaanbieders en melden van eventuele knelpunten daarbij.
- Afspraken tussen provincie en bureau jeugdzorg over het regelmatig melden van onverantwoord wachten aan de provincie.

Op deze en andere wijzen zetten de provincies samen met de bureaus jeugdzorg en de zorgaanbieders zich maximaal in om een zorgvuldige zorgtoeleiding te garanderen.

3. Jeugdbescherming en jeugdreclassering (VenJ)

Seksueel misbruik en kindermishandeling

Het Actieplan aanpak kindermishandeling vormt voor de komende jaren het kader voor de aanpak van kindermishandeling.

De aanpak van seksueel misbruik en fysieke mishandeling is één van drie speerpunten van het Actieplan. Het rapport van Commissie Deetman over seksueel misbruik in de Rooms-Katholieke kerk en in het najaar van 2012 het rapport van Commissie Samson over seksueel misbruik van minderjarigen die op last van de overheid in jeugdinstellingen en de pleegzorg zijn geplaatst hebben de urgentie van een krachtige aanpak van seksueel misbruik extra benadrukt.

Belangrijke aandachtspunten in de aanpak van seksueel misbruik en fysieke veiligheid van kinderen voor de jeugdbescherming zijn:

- het waarborgen van de veiligheid van kinderen in de jeugdbescherming en professionals hierbij ook ondersteunen. De producten die ontwikkeld zijn in de vier werkgroepen die zijn ingesteld naar aanleiding van het rapport van de Onderzoeksraad voor Veiligheid zullen de komende jaren ingevoerd moeten worden in de uitvoeringspraktijk. Het betreft het beter benutten van forensisch-

medische expertise, gebruik van signalerings- en risicotaxatieinstrumenten met expliciete aandacht voor de fysieke veiligheid en de leeftijd van kinderen, adequate informatie-uitwisseling tussen de jeugdzorg en de medische sector en een aanpak gericht op het voorkomen van recidive van kindermishandeling.
- activiteiten gericht op het voorkomen en signaleren van seksueel misbruik in instellingen en de pleegzorg voor kinderen die uithuisgeplaatst zijn;
- alertheid op digitale signalen van seksueel misbruik bij de jeugdzorgwerkers vergroten.
De Taskforce kindermishandeling en seksueel misbruik zal voor de komende jaren verdere invulling geven aan de aanpak van fysieke mishandeling en seksueel misbruik.

Jeugdbescherming
De programma's "Beter Beschermd" en "Deltaplan" richtten zich op een verbetering van de jeugdbescherming. Belangrijk is dat er aandacht blijft voor het snel en zorgvuldig nemen van besluiten. Hierbij wordt van provincies verwacht:

Blijvende aandacht voor werking van een nieuwe werkwijze voor samenwerking
De doorlooptijden voor besluitvorming over de inzet van jeugdbescherming zijn structureel en aanmerkelijk verkort middels een nieuwe werkwijze in de jeugdbeschermingsketen: het casusoverleg bescherming. De ambitie was om per 1 januari 2010 voor 75% van de gevallen de doorlooptijd terug te brengen tot maximaal 61 dagen (twee kalendermaanden). Deze ambitie is niet volledig gerealiseerd.

Provinciale en regionale bestuurders zullen blijven sturen en toezien op het behalen van de vastgestelde streefwaarden voor doorlooptijden in de jeugdbeschermingsketen (binnen 1 dag spoorbesluit bij BJZ/AMK, binnen 1 week casusoverleg met de Raad voor de Kinderbescherming, en uiterlijk 5 dagen na de uitspraak van de kinderrechter de werkelijke start van uitvoering gezinsvoogdij). Tevens zullen provinciale en regionale bestuurders erop toezien dat meldingen van BJZ/AMK richting de Raad van een dusdanige kwaliteit is dat de Raad in staat is om snel en adequaat vervolg stappen te zetten.

Deltamethode
Voor een professionele uitvoering van de ondertoezichtstelling heeft de gezinsvoogdijwerker veel bagage nodig. Met de landelijke invoering van de Deltaplanmethode en een lagere casuslast per gezinsvoogdijwerker is de kwaliteit van de uitvoering naar verwachting aanmerkelijk verbeterd. Ook ná de invoeringsperiode is het van belang dat de provinciale bestuurders blijven toezien op het behoud van de gemaakte afspraken in de uitvoeringspraktijk.

Implementatie voogdijtraject
In 2012 starten de BJZ's met de implementatie van het voogdijtraject (Verschoven gezag). De provincies zullen erop toezien dat de implementatie van dit traject goed verloopt.

Jeugdreclassering

Adolescentenstrafrecht
Naar verwachting zal de voorgestelde wetswijziging in verband met de invoering van het adolescentenstrafrecht eind 2013/begin 2014 in werking treden. Onderdelen van deze wet zijn onder andere de mogelijkheid van een time-out bij de Gedragsbeïnvloedende maatregel en de voorwaardelijk beëindigde Pij-maatregel. Ook wordt in het voorstel voorzien in een voorwaardelijke invrijheidsstelling na jeugddetentie en de mogelijkheid van elektronische controle. De Jeugdreclassering neemt deel aan de voorbereidingen binnen de (jeugd)strafrechtketen op de voorgestelde wijzigingen. Ook actieve betrokkenheid van de Jeugdreclassering bij het realiseren van een betere samenwerking en een meer vloeiende overgang van de jeugd- en volwassenenreclassering is nodig.

Identificatieplicht
Vanaf oktober 2010 geldt wetgeving die de onderdelen van de strafrechtketen ertoe verplicht de identiteit van de justitiabelen te controleren. Om effectief identiteitsfraude tegen te gaan zal de identiteit aan het begin van ieder traject deugdelijk moeten worden vastgesteld. De Bureaus Jeugdzorg hebben een belangrijke rol bij de verificatie van de identiteit van de jeugdige. Van hen

wordt een actieve deelname verwacht aan de ingebruikname en praktische toepassing van de verificatieverplichting.

Samenloopzaken
In juli 2011 zijn afspraken gemaakt over de uitvoering van zogenaamde samenloopzaken (tegelijkertijd een jeugdbeschermings- én jr-maatregel). Deze afspraken zijn vastgelegd in het Implementatie- en financieringskader methode dubbele maatregel (4 juli 2011). Onderdeel van de afspraken is dat 80 tot 90% van de samenloopzaken door medewerkers worden uitgevoerd die zijn getraind in zowel de Deltamethode als het Handboek Methode Jeugdreclassering. Ook is de normprijs voor de samenloopzaken verhoogd. Van de Bureaus Jeugdzorg wordt verwacht dat de samenloopzaken conform de gemaakte afspraken worden uitgevoerd. Het Implementatie- en financieringskader voorziet in een evaluatie na twee jaar.

Onderwijs
De ministeries van VWS, OCW en VenJ ontwikkelen een nieuwe werkwijze voor de versterking van het onderwijs in een justitiële jeugdinrichting of de jeugdzorgPlus. Doel daarvan is de aansluiting tussen het onderwijs voor, tijdens en na plaatsing in een JJI of gesloten jeugdzorg te verbeteren. JJI's en JeugdzorgPlus-instellingen zullen zich moeten inspannen om één geïntegreerd behandel- en opleidingsplan te maken. De samenwerking in de netwerk- en trajectberaden, waar ook de jeugdreclassering in participeert, heeft daarin een belangrijke rol. Ook in de fase van nazorg (na vertrek uit de JJI) is een gerichte aanpak van de Jeugdreclassering cruciaal om jeugdigen op school te krijgen en te houden.

Schoolverzuim
Jeugdigen kunnen wegens schoolverzuim in aanraking komen met Justitie. De Raad voor de Kinderbescherming ontwikkelt een nieuwe aanpak voor schoolverzuim. De Jeugdreclassering heeft ook een speciale module schoolverzuim voor het handboek ontwikkeld. Extra inzet van de jeugdreclassering is nodig om ook bij hardnekkig schoolverzuim ervoor te zorgen dat jeugdigen naar school terugkeren en hun opleiding afmaken. Dat vergt een outreachende werkwijze van de Jeugdreclassering en samenwerking met het onderwijs en de leerplichtambtenaar.

Nazorg/netwerk- en trajectberaden
Sinds oktober 2009 wordt iedere jeugdige die instroomt in een justitiële jeugdinrichting (JJI) besproken in een netwerk- en trajectberaad. De Raad voor de kinderbescherming, de Jeugdreclassering, de gemeente en een vertegenwoordiger van de JJI (en eventueel een contactpersoon van de 3 Reclasseringsorganisaties, indien de jeugdige 18+ is) buigen zich gezamenlijk over een op maat gesneden trajectplan ter voorbereiding op de extramurale fase. Van de Jeugdreclassering wordt een fysieke en actieve deelname verwacht aan de beraden.

Ouderbetrokkenheid
Op 1 januari 2011 is de verschijningsplicht van ouders ter terechtzitting van hun minderjarig kind in werking getreden. Uit de evaluatie van de verschijningsplicht is gebleken dat nog niet alle ouders op de hoogte zijn van de strafzaak tegen hun kind. Om de uitvoering van de verschijningsplicht ook op dit punt te verbeteren wordt van de Jeugdreclassering verwacht dat ook zij de contactmomenten met de ouders benutten om hen voor te lichten over de verschijningsplicht en hun belang bij de strafzaak van hun kind aanwezig te zijn.

Actieprogramma Jeugdcriminaliteit en Jeugdgroepen

Extra reclasseringstoezicht
Voor de aanpak van problematische jeugdgroepen is naar verwachting extra capaciteit nodig ten behoeve van reclasseringstoezicht op jeugdgroepleden. In het kader van bijzondere voorwaarden en in het kader van nazorg en de voorwaardelijke invrijheidstelling van die jeugdgroepleden. Ook na afsluiting van het actieprogramma half 2013 blijft de vraag naar extra reclasseringstoezicht bestaan. Verwacht wordt een toename van met name intensiever toezicht op deze jongeren, bijvoorbeeld middels ITB-HK.

Het actieprogramma Problematische jeugdgroepen loopt door tot 1 juni 2013. Tot die tijd kunnen intensiveringen worden betaald uit budget actieprogramma. Na half 2013, moet het financieel worden ingeregeld middels prognose productafname en kostprijsberekeningen. Zoals gebruikelijk tot een concreet herziene jeugdzorgstelstel in 2015, zal hiervoor noodzakelijk overleg plaats vinden tussen CBJ en JR-aanbieders (IPO/Kaderbrief/JZ Nederland).

Gerechtelijke gebieds- en contactverboden zijn per 1 april 2012 ook voor jeugd mogelijk. Ter handhaving van deze gebieds- en contactverboden wordt verwacht dat OM/ZM meer toezicht zal opleggen. Hoewel primair een taak van de politie is het aannemelijk dat OM/ZM voor de naleving ervan gebruik zal maken van toezicht van de Jeugdreclassering.

Informatie-uitwisseling
In het project Informatie-uitwisseling in de jeugdstrafrechtketen is een voorstudie verricht naar de lacunes en gebrekkige mogelijkheden op het gebied van de informatie-uitwisseling. Dit heeft geleid tot de instelling van een IM-JK board, waarin de Politie, het OM, de Raad voor de Kinderbescherming en ook de MOgroep Jeugdzorg participeert. De IM-JK Board heeft tot doel te komen tot:
a) aen veilige, uniforme, volledige en tijdige informatie uitwisseling tussen de betrokken partijen in de keten;
b) een vermindering van de administratieve lastendruk.
Ten behoeve van de informatie-uitwisseling zijn verschillende voorzieningen ontwikkeld, zoals het LIJ en de jeugdketenreferentie-architectuur. Deze moeten de komende jaren worden geconsolideerd, geïmplementeerd en doorontwikkeld, maar vooral worden geborgd bij de diverse ketenpartijen, waaronder Jeugdreclassering. De Jeugdreclassering moet volop participeren in het informatiseringsproces. De medewerking houdt in een pro-actieve participatie in de implementatie, het doorontwikkeltraject en borging binnen de bureaus/afdelingen jeugdreclassering. Binnen het programma Jeugdcriminaliteit en Jeugdgroepen is ten behoeve hiervan geld gereserveerd.
Verder is het van belang dat de Jeugdreclassering pro-actief participeert bij de transitie van de jeugdzorg. Als gevolg van de stelselwijziging zullen informatiestromen tussen partijen die zijn betrokken bij de zorg voor jeugd, anders gaan lopen. In het kader van de stelselwijziging vindt een herbezinning plaats over de rol en taken van partijen zoals bureaus jeugdzorg/jeugdreclassering en de rol en inzet van keteninformatisering. Voor sommige partijen uit de huidige informatieketens zal de betrokkenheid verdwijnen (zorgkantoren, zorgverzekeraars, provincies), voor andere verandert de behoefte aan informatiestromen/voorzieningen. Voor een aantal partijen neemt deze af (Rijk) en voor andere juist toe (gemeenten).

LIJ
In 2012 en begin 2013 wordt het Landelijk Instrumentarium Jeugdstrafrechtketen (LIJ) landelijk ingevoerd. Ook de Jeugdreclassering heeft hierin een belangrijke rol, als informatie-ontvangende ketenpartner en als informatiegenererende ketenpartner. In de Businesscase die vanuit het project LIJ met de ketenpartners is opgesteld is door de Jeugdreclassering aangegeven dat geen structurele extra capaciteit benodigd is. Voor de extra implementatie-inspanningen zijn vanuit het programma Jeugdcriminaliteit en Jeugdgroepen reeds afspraken met de Jeugdreclassering gemaakt.

4. Financieel kader

Veiligheid en Justitie

Er is een structureel budgettair tekort ontstaan in de Begroting 2013. Voor 2013 wordt mogelijk dekking gevonden binnen de begroting van het ministerie van VenJ. Voor 2014 e.v. is maar beperkt dekking mogelijk, zonder afbreuk te doen aan andere belangrijke beleidsdomeinen binnen het justitieel jeugddomein. Om die reden wordt de doeluitkering per 1 januari 2014 structureel met 1,4% verlaagd.

Over het gehanteerde tarief in de jeugdbescherming en jeugdreclassering is op 8 december 2011 door de Staatssecretaris van VenJ en IPO/grootstedelijke regio's een akkoord gesloten voor de periode 2011-2013.Als onderdeel van dit akkoord zijn afspraken gemaakt over de verbetering van de bedrijfsvoering en -administratie, de sturing en het toezicht.

In september 2013 is een evaluatiemoment afgesproken voor de gehanteerde tarieven. Aan de hand daarvan wordt besloten of het gehanteerde tarief overeind blijft.

Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Er is een structureel budgettair tekort ontstaan in de begroting 2013 door het lenteakkoord. Daarin is opgenomen dat voor de begrotingsgefinancierde sector voor 2012 en 2013 de nominale nullijn wordt gehanteerd. Op basis van het OVA convent dient de loonkostenontwikkeling vergoed te worden. Dit heeft geresulteerd in een structurele budgetkorting met ingang van 2013 van 2,65%.

Overzicht totaalbudget per provincie voor 2012 tot en met 2013[2]

Provincie	**2012**	**2013[3]**
Groningen	45.376.349	45.432.521
Friesland	55.640.176	53.916.599
Drenthe	40.340.137	39.573.554
Overijssel	119.440.696	117.963.653
Gelderland	173.388.588	168.526.036
Flevoland	45.013.165	44.462.590
Utrecht	113.733.316	113.826.574
Noord-Holland	104.370.537	105.290.050
Zuid-Holland	113.545.544	107.806.150
Zeeland	31.872.309	31.347.417
Noord-Brabant	199.018.263	199.807.506
Limburg	100.655.667	94.097.116
Amsterdam	217.531.243	210.174.613
Rotterdam	128.621.398	127.516.973
Haaglanden	104.322.924	102.051.300
Totaal	**1.592.870.312**	**1.561.792.653**

Opbouw:

Doeluitkering vrijwillig kader	1.238.139.165	1.206.152.159
Doeluitkering justitieel	354.731.147	355.640.494

[2] Bedragen zijn per provincie op het loon en prijs niveau 2012 ; voor 2013 is de VWS budgetkorting van 2,65% in bovenstaande cijfers verwerkt.

[3] De doeluitkering voor de justitiële hulpverlening is gebaseerd op de aantallen cliënten van 2011 (t-2). De definitieve vaststelling vindt plaats op basis van de aantallen cliënten van 2012 (t-1).